

A Wifi-falu programról

Interjú Maradi Istvánval, a Magyar Telekom mőszaki
vezérigazgató-helyettesével

Így hivatkozzon erre a cikkre:

Gyenes Fruzsina. „A Wifi-falu programról”.
Információs Társadalom VIII, 4. szám (2008): 140–141.

<https://dx.doi.org/10.22503/inftars.VIII.2008.4.17>

*A folyóiratban közölt művek
a Creative Commons Nevezd meg! – Ne add el! – Így add tovább! 4.0
Nemzetközi Licenc feltételeinek megfelelően használhatók.*

Gyenes Fruzsina

A wifi-falu programról

Interjú Maradi Istvánnal, a Magyar Telekom műszaki vezérigazgató-helyettesével

Gy. F.: Miért támogatta a Magyar Telekom a wifi-falu programot?

M. I.: Ez a kezdeményezés, vagyis hogy a széles sávú internet eljusson a hátrányos helyzetű vidékeken élő családokhoz is, összhangban van a vállalat elképzeléseivel. Szeretnénk ezekre a területekre is elvinni a Telekom internetszolgáltatását, de ez nem mindig könnyű. Érthető, hogy fölkarolásra érdemesnek gondoltuk a wifi-falu ügyét. Megtetszett a program szelleme és a szervező, az Internet Terjesztéséért Alapítvány lelkesedése is. Olyan technológiát alkalmazunk, amelynek kezelésében otthonosan mozog a Magyar Telekom: mi elvisszük az adott településre a vezetékes technológiát, és onnantól wifi-vel biztosítják a széles sávú internetszolgáltatást.

Gy. F.: Milyen támogatást nyújtott a cég a program megvalósításához?

M. I.: A Magyar Telekom a saját eszközeivel és technológiájával egy kifejezetten erre a célra létrehozott, speciális megoldást dolgozott ki azokban a falvakban, amelyeket az alapítvány megnevezett, a kapcsolat végpontjához pedig az alapítvány szereltette fel a vezeték nélküli kommunikációhoz szükséges berendezéseket. A konstrukciót az alapítványon keresztül 2009 végéig az érintett, igen szerény körülmények között élő fogyasztóknak adományozzuk.

Gy. F.: Az egyeztetések során milyen technológiai, jogi, üzleti és egyéb problémák merültek fel?

M. I.: Az egyik legfontosabb feladat megszerezni az épülettulajdonosok beleegyezését ott, ahol a WiFi-antennát szeretnénk elhelyezni. Ez nem is olyan egyszerű például egy bolt, egy templomtorony vagy egy községháza esetében. Az engedélyek megszerzésében sokat segített az alapítvány. Emellett adódott egy sor műszaki természetű feladat is, például kábelfektetés, villámvédelem, folyamatos áramellátás, de ezeket megoldottuk. És persze sok nehézséget okozott az állandó versenyfutás az idővel.

Gy. F.: Hogyan illeszkedik ez a program a Magyar Telekom támogatási rendszerébe?

M. I.: A Magyar Telekom Magyarországon az elsők között csatlakozott az Európai Uniónak az e-befogadást ösztönző kezdeményezéséhez, melynek célja a hátrányos helyzetű csoportokhoz tartozó állampolgárok, köztük az idősek, a fogyatékosok és a romák segítése és integrálása a hátrányaik leküzdésében való szerepvállalással. Emellett elköteleztünk vagyunk az információs társadalom szélesítése, a digitális szakadék csökkentése, az információs társadalom előnyeinek, hasznainak népszerűsítése mellett. A Magyar Telekom – amellett, hogy a digitális írástudás elterjesztéséért tevékenykedik – több célzott projektben is részt vesz, amelyek az e-befogadást segítik. Ebbe a tevékenységbe illeszkedik a wifi-falvak alapítványon keresztül való

támogatása is. A mi segítségünk mindig akkor a leghatékonyabb, ha a saját termékünk, szolgáltatásunk révén nyújthatunk támogatást. A wifi-falu esetében ez teljes mértékben megvalósul.

Gy. F.: Piacépítésnek is tekinti a cég ezt a programot?

M. I.: Ez a program távol áll a direkt profitszerzés lehetőségétől. A WiFi-s internetet hátrányos helyzetű családok fogják használni, és róluk aligha a nyereség és a piac jut eszünkbe. A Telekom abban lát fantáziát, hogy a program támogatásával tágítani tudja a digitális kultúrával megbarátkozók körét. Azok a gyerekek, akik most számítógéphez, internethez jutnak, később természetesen módon fognak használatba venni egy sor világhálós szolgáltatást. Ilyen lesz például az e-ügyintézés és még számtalan más szolgáltatás is, amelyeknek a hátterét a távközlés adja. Ezzel a programmal azt az elvet támogattuk, hogy mindenkinek esélye legyen eljutni a digitális világhoz. Ha ma egy nehezebb sorsú család gyermeke nem fér hozzá ezekhez a lehetőségekhez, csökkennek az esélyei a munkaerőpiacon.

Gy. F.: Vajon azok közül, akik most internethez jutnak, a támogatási szerződés lejárta után hányan fogják továbbra is használni?

M. I.: Nem lehet tudni, hogyan alakul a számuk, amikor majd fizetni kell a szolgáltatásért. De a tapasztalat szerint az, aki belekóstol az internetbe, nehezen szakad el tőle. Persze lesz, aki az ingyenes szakasz után lemond róla, de a többség életébe véglegesen be fog költözni. A felmérések azt mutatják, hogy a háztartásokból nem azért hiányzik az internet, mert az emberek elleneznék, hanem mert még ki sem próbálták. De ha túllépve az első akadályon megismerkednek vele, olyanná válik számukra, mint a vezetékes víz vagy a villany, és az erre fordítandó összeget félre fogják tenni.

Gy. F.: Hogyan formálódhat a wifi-falu működési modellje 2009 után?

M. I.: Ha az alapítvány ügyszeretete és a Telekommal való jó viszonya megmarad, akkor szívesen folytatjuk a támogatást. Mi adjuk a műszaki tudást, s ehhez a lelkesedést és a lendületet a partnernek kell hozzátennie. A puszta technológia mit sem ér a lélek nélkül. Ezt éppen az eddigi együttműködésünk bizonyította. Láttam a fényképeken, ahogyan az alapítvány munkatársai nehéz sorsú embereket tanítottak az internet használatára.